

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg meddele, at vi kan stemme for det stillede ændringsforslag, ligesom vi vil stemme for lovforslaget som helhed ved tredje behandling. Vi tror nemlig, at det, der her gives udtryk for om, at til særlig vanskeligt stillede amtskommuner og kommuner fordeler indenrigsministeren årlig et beløb, hvis størrelse fastsættes på finansloven, er en helt nødvendig bestemmelse, fordi man simpelt hen ikke har mulighed for ved objektive kriterier at få en tilstrækkelig udligning igennem.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er gjort også med dette lovforslag, og takke for den tilslutning, der stadig væk er til det.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til de taler, der er holdt for et øjeblik siden. Først til hr. Lindholt vil jeg sige, at sigtet med loven og sigtet med overgangen til bloktilskud bl. a. er at medvirke til, at vi kommer til at yde nogenlunde den samme betaling for den samme offentlige service over hele landet, uden at vi kommer ind i de komplikationer og den ansvarsforflygtigelse, det ville være at gå over til en enhedsskat, som ville blive tilstillet kommunerne ad anden vej end gennem en direkte skatteopkrævning.

Til hr. H. C. Toft kan jeg sige, at jeg kan helt bekræfte de spørgsmål, der er blevet rejst, for det første at særtilskuddet falder bort, for det andet at vi arbejder igennem et udvalg stærkt i øjeblikket og i den kommende tid med at finde frem til en bedre udformning af kriterierne, således at vi håber også i fremtiden at kunne finde frem til en løsning, der kan fungere automatisk uden egentlige særtilskud. Det var også meningen med det særtilskud, der tidligere har været omtalt, at det kun skulle være gældende i ét år. Så på det punkt skulle vi være nogenlunde enige: målet må være at finde frem til et sæt vægte og kriterier, som sikrer en rimelig og rigtig fordeling, så vidt som det nu er muligt. Om det bliver muligt derigennem at gå over til fuldt bloktilskud inden for socialvæsenet, vil først vise sig, når vi har analyseret tingene tilstrækkeligt og har fundet frem til, hvad det er muligt at finde frem til.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det jo i sær-

lig grad er det, at vi gerne vil have mest muligt af bistandslovens omkostninger med over i bloktilskuddet, der i særlig grad gør det aktuelt, at vi får kriterierne analyseret og forbedret.

Til hr. Kaj Hansen vil jeg sige, at ændringsforslaget går alene på, at ministeren får mulighed for også at yde dette tilskud eller dele deraf til en amtskommune, mens den oprindelige ordlyd kun gav mulighed for at yde til primærkommunerne; det er alt, hvad der sker gennem denne ændring.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget, § 3, således ændret, og § 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om sygehusvæsenet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 119) findes i tidenden sp. 4656, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 835).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Henning Jensen (S):

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til de af indenrigsministeren stillede æn-

[Henning Jensen.]

dringsforslag og til lovforslaget i dets helhed.

Det vigtigste af ændringsforslagene er ændringen i befordringsreglerne. Det har jo været sådan tidligere, at alle, der havde et besøg på sygehuset, havde mulighed for at få befordringsgodtgørelse til og fra sygehuset. Nu ændrer man reglerne således, at det fremover kun bliver invalide- og folkepensionister, der får denne ret; dertil kommer, at ministeren i særlige tilfælde kan fastsætte regler for andre. Mit parti mener, at den sociale balance bliver bevaret med hensyn til befordringsreglerne, og vi kan stemme for det af indenrigsministeren stillede ændringsforslag herom.

Ved førstebehandlingen af lovforslaget om sygehusvæsenet gav jeg udtryk for nogen bekymring med hensyn til følgerne for Københavnsområdet, men jeg tror, vi kan konstatere en vis forbedring i forbindelse med det lovforslag, vi behandlede for et øjeblik siden, nemlig forslaget om ændring af udligningsloven, sådan at nogle af skævhederne bliver rettet for Københavnsområdet. Om det er tilstrækkeligt, kan vi ikke helt afgøre endnu, men vi imødeser naturligvis med en vis interesse det arbejde, der sker i det udvalg, indenrigsministeren har nedsat med henblik på at forbedre bloktilskudsordningen i dens helhed.

Vi mener, at ændringen til bloktilskud inden for sygehusvæsenet er et skridt i den rigtige retning, og vi kan, som jeg nævnte indledningsvis, støtte lovforslaget ved tredje behandling.

Gunner Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre vil stemme for lovforslaget, og vi kan også tiltræde indenrigsministerens ændringsforslag. Der sker nu en regulering af adgangen til befordring, uden at det rammer pensionister og andre med særligt behov, og jeg kan som den foregående taler sige, at bloktilskudsordningen er den rigtige vej også for sygehusvæsenet.

Jeg nævnte ved førstebehandlingen rigshospitalets forhold og den lettere adgang, der forekommer her for en stor del af befolkningen på grund af beliggenheden i den tæt beboede del af landet. Det giver en skævhed i forhold til provinsen, og jeg ville gerne, om vi havde fået nævnte forhold lidt nær-

mere behandlet. Nu tales der i pressen om, at bureaukrati kan give ringere behandling af syge i Jylland. Jeg håber, det er stærkt overdrevet. Jeg håber, at indenrigsministeren vil se både med milde øjne og med megen fornuft på provinsens forhold i forhold til et veldækket område, hvad angår specialer og forskning.

Når der foreligger en rapport om betalingsordningen og vi ved, at den også er tilstillet amtsrådene til overvejelse i forbindelse med budgetlæggerne, vil jeg gerne fremføre dette, fordi det jo på længere sigt er af betydning for undervisningssengene også i provinsen. Vi anser det fra det radikale venstre for rimeligt, at de principper, der er nedfældet i rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende en betalingsordning for rigshospitalet, bliver gennemført, og vi håber også, at det bliver gældende for undervisningshospitalet i provinsen. Der må gennemføres en ensartet ordning for hele landet, og jeg synes også, jeg vil sige, at vi er helt indstillet på, at der skal skabes rimelige forhold for rigshospitalet.

Der er jo ingen, der er i tvivl om, at der skal ske ændringer i prioriteringen af bevilninger, men vi skal fortsat kunne udnytte den kæmpeinvestering, der er sket i rigshospitalet. Ud over de ting, jeg her har nævnt, vil jeg nævne, at hensyntagen til undervisningsmæssige og forskningsmæssige opgaver skal tilgodeses. Vi har en højt udviklet specialbehandling på rigshospitalet og andre hospitaler med undervisningssenge, og det, de kan yde, bør sikres på basis af en landsdækkende behovsanalyse.

H. C. Toft (KF):

Da ministeren fremsatte forslag til lov om sygehusvæsenet, var den væsentligste eller en af de væsentlige begrundelser den, at loven sammen med andre love skulle indgå i en ændring af forholdet vedrørende refusioner, altså bort fra procentrefusioner over til bloktilskud, og det, jeg beskæftigede mig med ved første behandling, var i særlig grad dette, som jeg lagde vægt på, idet jeg ikke havde indvendinger mod selve forslaget til lov om sygehusvæsenet.

Jeg vil gerne her sige, at det konservative folkeparti kan tiltræde de ændringsforslag, der er stillet, og jeg vil særlig lægge vægt på, at de ændrede befordringsregler, der nu

[H. C. Toff.]

gennemføres, efter vor opfattelse betyder, at der ikke i fremtiden vil ske, hvad jeg vil kalde et urimeligt overforbrug.

Jes Schmidt (CD):

På centrum-demokraternes gruppes vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget med de foreslåede ændringer. En begrænsning af den hidtidige adgang til befordringsgodtgørelse er af betydning, når man kender den kritik, som er fremkommet mange steder i landet. Her kan og bør der spares, og her kan man med fordel benytte sig af den sunde fornuft. At folke- og invalidepensionisternes stilling ikke forringes, betragter vi som en selvfølge.

Vi håber, at de beføjelser, som indenrigsministeren får med hensyn til regler og bestemmelser om befordringsgodtgørelse, vil blive håndhævet på en sådan måde, at der er rationalisering og sammenhæng i det. Vi kan tiltræde.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi under ingen omstændigheder kan støtte indenrigsministerens ændringsforslag, for så vidt angår dets væsentligste punkt, det, der drejer sig om en forringelse af befordringsgodtgørelsen. Det forekommer os, at denne ændring vil være asocial og skadelig.

Hvad lovforslaget i øvrigt angår, vil jeg ganske kort sige, at vi håber, ministeren vil følge udviklingen, hvis loven bliver vedtaget, med stor opmærksomhed. Vi vil i hvert tilfælde være meget opmærksom på, hvorvidt den kommer til at medføre forringelser og særlige byrder specielt for hovedstadsområdet, der jo har ganske særlige forhold, som der måske ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til i den nugældende lov.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg kan meddele, at mit parti under ingen omstændigheder kan støtte disse ændringsforslag med undtagelse af de rent redaktionelle, idet det er en yderligere forringelse, der her er tale om, hvad angår befordringsgodtgørelse.

I øvrigt agter vi at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling, da vi tror, det er fuldstændig fejlagtigt, at man overfører

hele sygehusvæsenet på den måde, som man her agter.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg meddele, at vi kan stemme for de stillede ændringsforslag. Vi har især hæftet os ved de ændrede regler for befordringsgodtgørelse og er glade for, at der tages sociale hensyn over for folke- og invalidepensionister.

Jeg skal i øvrigt meddele, at vi kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg siger udvalget tak for arbejdet, der er gjort, og tak for den tilslutning, som lovforslaget og ændringsforslagene har fået.

Jeg skal ikke knytte ret mange bemærkninger til det, der er sagt, men da hr. GUNNER BAUNSGAARD benyttede lejligheden til at bringe overskriften fra Jyllands-Posten i søndags frem, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger hertil.

Det er undervisningsministeriets område, det drejer sig om, men da det har nær tilknytning til sygehusvæsenet, har jeg da også været involveret i problemerne. Sagen er den, at da Århus universitet blev oprettet, var det Århus kommunes sygehusvæsen, der skulle danne grundlag for lægeskolen. Dette sygehusvæsen var ikke stort nok til at dække det behov, der var ved en lægeskole, og derfor indførte man den ordning, at der oprettedes 200 gratis undervisningsenge, som samtlige jyske kommuner og amter kunne benytte sig af. Det finder man nu i undervisningsministeriet er ændret, idet det nu er Århus amtskommune, der lægger sygehusvæsen til for lægeskolen; det har en sådan størrelse, at grundlaget er dækket, og derfor ønsker man fra indenrigsministeriets side at få ordningen om de gratis senge bragt til ophør.

Derudover skal Århus amtskommune naturligvis have en godtgørelse for de ulemper, som undervisningen påfører kommunen, på samme måde som Københavns amt og Københavns kommune modtager det fra undervisningsministeriet.

Det vil derfor efter min opfattelse være hensigtsmæssigt, at man ophæver ordningen, også fordi den omstændighed, at man

[Indenrigsministeren.]

har et sådant center liggende med gratis undervisningssenge — ligesom man i København har rigshospitalet, som også stilles gratis til rådighed — betyder, at de nærmestboende får den største fordel af disse institutioner. Hvis vi indfører en begrænset betalingspligt, vil det i højere grad blive den samme fordel for samtlige amter. Det er også målet, at rigshospitalet skal have en ordning, hvor man skal betale for det. Men for at slå fast, at det ikke skal komme til at skade patienterne, er det helt sikkert, at det er de samme patienter, der f. eks. skal placeeres i sengene i Århus, det er bare en anden, der skal betale for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og §§ 3-5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 3

vedtoges med 109 stemmer mod 13.

§ 6 i den ændrede affattelse, § 7, ændringsforslag nr. 4, § 8, således ændret, §§ 9-15, ændringsforslag nr. 5, § 16, således ændret, og §§ 17-20

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 21 betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 3.

§ 21 i den ændrede affattelse og §§ 22 og 23

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 om indsættelse af en ny paragraf og ændringsforslag nr. 8 om en ny affattelse af § 24 betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 3.

§ 24 i den ændrede affattelse

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 om indsættelse af en ny paragraf betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 3.

§ 25

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration m. v. (Bekæmpelse af dobbeltadministration).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 105) findes i tidenden sp. 3854, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 599).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Egon Jensen (S):

Da det drejer sig om afskaffelse af dobbeltadministration, altså unødigt arbejde, og af hensyn til tingets arbejdspress skal jeg heller ikke ved denne lejlighed sige mange bemærkninger, men jeg må sige, at hvad enten det er småt eller stort, så er der tale om en begyndende afskaffelse af overflødig dobbeltadministration, og det kan vi fuldt anbefale.

Der har i udvalget været rejst en række spørgsmål, som ministeren ikke har kunnet